

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Induciaë illæ decretæ à Principibus & Episcopis,
excommunicationibusque munitæ. Deinde à Conciliis confirmatæ. Cur
dictæ Pax & Treuga. Induciarum violatarum cognitio ad Episcopos &
proceres; qui ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

vocamus *gage*. Nullum ad eam rem probandam testimoni-
 onium afferri potest illustrius quam hic locus ex epi-
 stola Fulberti Episcopi Carnotensis, qui eadem cum
 Glabro ætate vivebat: cujus hæc sunt verba in tomo
 secundo Spicilegij Dacheriani pag. 829. *Sed neque li-
 cium est de Ecclesia tutela vasa sacra abstrahere &
 aliquorum manibus loco vadimonij tradere.* Infra pag.
 831. *Sed incongruum est ut in vadimonium ponatur.* In
 veteri Chartulario Ecclesie Cadurcensis extant acta
 quedam confecta Urbani II. pontificatu, ex quibus
 constat vocem illam tum in eadem significatione usur-
 patam fuisse. Nam Gerardus Episcopus Cadurcensis
 narrans quomodo Ecclesia de Monte dominico perve-
 nerit in manus laicorum, ita loquitur: *Cujus Ecclesie
 possessio præterito tempore in Carnotensis Ecclesie do-
 minio divitissime habita, moderno vero, nescio cujus-
 modi occasione, à Bernardo Episcopo ac quibusdam se-
 culariter viventium Clericorum aliena potestate præ-
 sumptione pro vadimonio supposita, & sic in laicarum
 manus deducta personarum.* Cosmas Decanus Pra-
 gensis in libro tertio Chronicæ Bohemorum pag. 57.
*Item ejusdem Ecclesie v. pallia cum limbis Ratibona
 ad Judæos sunt posita in vadimonio pro quingentis
 marcis argenti.* Ordericus Vitalis lib. 111. pag. 474.
*Anscheillus reatum suum palam confessus, vadimo-
 nium Abbati Theoderico dedit.* Ludovicus VII. Fran-
 corum Rex in literis de concordia inita anno MCLIII.
 inter Godefridum Episcopum Lingonensem & Odo-
 nem Ducem Burgundie, quæ extant in Chartulario
 Ecclesie Lingonensis. Illic ergo Episcopus hæc inter
 cetera ait adversus Ducem. *Quæro etiam villam
 Bras, & aliam quæ dicitur sanctus Johannes, quas in
 vadimonio tenet sine assensu nostro, cum sint de nostro
 feodo.* Casarius Heisterbachensis lib. 111. cap. 111.
*Erat autem in proximo manens Miles quidam dives &
 honestus, ministerialis tamen. Huic juvenis jamdictus
 alodia sive feudata sua partim vendebat, partim in va-
 dimonio exponebat. Vide illustrissimum Archiepiscopum
 in historia Benearense lib. v. cap. xiv. §. vii.
 & cap. xxxi. §. viii.*

bita. Observandum verò *Pacem & Treugam*
 dici hæc à bellis privatis feriacionem, quòd
 ratione Clericorum omnium, peregrino-
 rum, mercatorum, agrorum cum bobus
 aratoriis, dominarum cum sociis suis inermi-
 bus, mulierum omnium, rerum ad Clericos
 monachosque pertinentium, & molendino-
 rum, pax ista omni tempore indulta est; ra-
 tione ceterorum, treuga tantum, id est, in-
 duciae aliquot dierum. Sanè fatendum est
 excommunicatione multatos fuisse pacis
 vel treugæ violatores, & ad refarciendum
 damnum læso coactos. Sed Episcopi & Co-
 mitis hæc erat cognitio, ceterorumque Ba-
 ronum: qui tamen si cessarent à persequen-
 do armis raptore, excommunicationibus &
 interdictis ad officium quo se obstrinxerant
 adigebantur, ut vice versa eis qui contra pa-
 cis perturbatores decertarent, duorum an-
 norum pœnitentia indulgebatur, aut plu-
 rium, ad arbitrium Episcopi, pro modo la-
 boris. Si raptores istos pacisque violatores,
 ab utraque potestate proscriptos, occidi
 contingeret à quoquam privato, *Ælo justitia*,
 non homicidij pœnâ canonicâ & ordi-
 nariâ, sed leviori & remissiori satisfacione
 culpam illam diluendam docet Urbanus II.
 qui de hoc solo genere excommunicatorum
 intelligendus est, non autem de omnibus ex-
 communicatis, ut quidam sibi malè feriat
 persuaserunt. Cujus interpretationis eò lu-
 bentius hic memini, quòd eâ levari posse
 mihi videatur invidia quæ ob textum hunc
 malè intellectum creari solet adversus Sum-
 mos Pontifices.

Apud Gratianum
 c. Excommunicati:
 c. 23. q. 5.

III. Decretæ autem fuerunt induciæ
 istiusmodi, non solum ab Episcopis, sed
 etiam à proceribus cujusque dioceseos, ut
 disertè docent Glaber & Ivo; ut patet ex
 treugæ istius constitutione quæ lata est in
 Anglia & Normannia ex consensu Episcopo-
 rum & Baronum à Guillelmo I. Rege anno
 M L X X X. apud Ordericum Vitalem, & à
 Raimundo Berengario Comite in Barcino-
 nensi Comitatu anno millesimo sexagesimo.
 Recepta sunt & amplificata isthæc decreta à
 Concilio Claromontano sub Urbano II.
 anno M X C V. à Romano sub Paschali II.
 anno M C I I. à Lateranensi sub Innocentio
 II. anno M C X X I X. & ab altero Latera-
 nensi sub Alexandro III. anno millesimo
 centesimo octuagesimo. Hoc solum discrimen
 interest inter primam induciarum insti-
 tutionem & confirmationem, quòd à Con-
 ciliis festi dies quamplurimi quatuor illis sin-
 gularum hebdomadarum diebus adjecti fue-
 rint, & à Concilio Lateranensi sub Inno-
 centio II. incendiorum devastatio prohi-

IV. Sed hæc omnia trahinon possunt ad
 bella publica, quæ à Regibus, ut res suas
 repetant, aut reipublicâ injuriam illatam
 ulciscantur, indici solent. Etenim belli ge-
 rendi potestas, quæ à Deo Regibus collata
 est in Veteri instrumento, & in Principes
 Romanos disertis verbis lege regia transla-
 ta, Reges liberos præstat ab excommunica-
 tione quæ in deprædatores & alienorum bo-
 norum invasores à canonibus irrogatur.
 Quia excommunicationi locus non est,
 etiam in privatis personis, nisi cum de cri-
 mine manifesto & aperto agitur, non autem
 cum dubitatur de crimine, ut docuit olim
 Hincmarus ex Augustino. Porrò sola belli à
 Principe indicti ratio id saltem obtinere de-
 bet, ut justitiâ niti præsumatur, præcipuè
 cum regia dignitas in munere regio exer-
 cendo nullius judicio sit obnoxia, sed soli
 divino numini se submittat. Quare in ipsa
 pacis & treugæ promulgatione jura Princi-
 pum conceptis verbis excipiuntur; ut patet
 ex indictione pacis & treugæ à Guillelmo
 Archiepiscopo Aufcitano, Legato sedis

Guillelmus, Archiepiscopus
 Aufcit. constitutio
 cuius est in sup.

Chib. l. 4. n. 1.
 l. v. ep. 50.
 Tota ista non
 est communi lege
 facta, sed cum
 magis totum ac-
 tate hominum, ex
 platio & jallo
 avitatu & pa-
 rita, Episcoporum
 Indistram est
 adhibere se-
 nait.
 Ordericus l. 1.
 110. Norm.
 Vicia Boccia.

bse-
 lio-
 riam
 ptis,
 bel.
 ninit
 dem
 ab-
 vo-
 tio-
 mo
 qui
 va-
 na-
 se.
 que
 A
 et,
 li.
 ras
 rga
 io-
 ic-
 ra-
 lla
 t,
 a-
 si
 ro
 e,
 O-
 A
 at
 i-
 d.